

پایش شیوع گواتر و میزان ید ادرار در دانش آموزان ۸ تا ۱۰ ساله استان زنجان؛ ۱۳۷۵

دکتر ریابه شیخ الاسلام *، مهدی هدایتی، پروین میر میران، گیتی عباسی،

دکتر نرگس سربازی و دکتر فریدون عزیزی

خلاصه:

مشکل کمبود ید و اختلالات ناشی از آن در نقاط مختلف دنیا وجود داشته، این اختلالات در ایران نیز شناخته شده و برنامه کنترل و پیشگیری از بروز این اختلالات از جمله تولید و توزیع نمک ید دار از سال ۱۳۶۸ به مرحله اجراء در آمده است. به منظور پایش برنامه کشوری مبارزه با کمبود ید در سال ۱۳۷۵، این بررسی در دانش آموزان ۸ تا ۱۰ ساله استان زنجان انجام شد. طی یک بررسی توصیفی - مقطعي از طریق نمونه گیری تصادفي تعداد ۱۴۰۰ دانش آموز (به تعداد مساوی دختر و پسر) از نظر شیوع گواتر از طریق معاینه بالینی، اندازه گیری T₃ و T₄ سرم به روش رادیواイمونوآسی و جذب (T₃RU)T₃ و نمونه ادراری برای اندازه گیری ید ادرار به روش هضم مورد بررسی قرار گرفتند. میانگین T₄ و T₃ سرم به ترتیب: $1/3 \mu\text{g}/\text{dl} \pm 9/0$ و $136 \pm 24 \mu\text{g}/\text{dl}$ بود. تفاوتی بین آنها در دو جنس و بین دانش آموزان شهری و روستایی وجود نداشت. یک نفر T₄ بالاتر از $\mu\text{g}/\text{dl}$ ۱۲/۵ داشت، دفع ادراری ید در جمعیت مورد مطالعه $94 \mu\text{g}/\text{dl}$ بود که در ۹۴٪ موارد بیشتر از $10 \mu\text{g}/\text{dl}$ بود. ید ادرار کمتر از $11 \mu\text{g}/\text{dl}$ در ۳٪ موارد وجود داشت. درصد کلی گواتر در استان ۵۱٪ بود که به ترتیب در دختران و پسران ۵۷٪ و ۴۵٪ بود. یافته های این بررسی نشان می دهد که ۷ سال پس از شروع ید رسانی و ۲ سال پس از آنکه بیش از نیمی از جمعیت استان از نمک ید دار استفاده کردند، ید ادرار در گروه سنی ۸ تا ۱۰ ساله استان به حد مطلوب سازمان جهانی بهداشت رسیده است. اما با توجه به اینکه هنوز ۵۱٪ از جمعیت مورد مطالعه مبتلا به گواتر هستند، این استان از نظر گواتر آندمیک محسوب می شود.

واژه های کلیدی: گواتر، اختلالات ناشی از کمبود ید و غلظت ید ادراری.

مقدمه:

توجه به اینکه اثرات نامطلوب کمبود ید، به خصوص ضایعه مغزی آن با مصرف عمومی نمک ید دار قابل پیشگیری است (۱) پس از تشکیل کمیته کشوری اختلالات ناشی از کمبود ید با طیف وسیعی از تظاهرات بالینی به عنوان یکی از مشکلات عمده بهداشتی - تغذیه ای کشور محسوب می شده و مبارزه با آن نیز یکی از اولویت های بهداشتی کشور بوده است. (۲). با

* مرکز تحقیقات غدد درون ریز و متابولیسم، انتستتو تحقیقات تغذیه ای و صنایع غذایی کشور، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی